

Motion till riksdagen 2019/20:2737

av **Beatrice Ask m.fl. (M)**

En robust och bred krisberedskap

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skapa en modell för snabbare och tydligare statlig krisledning och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om nationell brandbekämpningsförmåga från luften och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra Forsvarsmaktens roll i samband med civila kriser och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att MSB och Kustbevakningen återigen ska bli myndigheter under Forsvarsdepartementet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa särskild lagstiftning om hanteringen av civila kriser och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förstärka hemvärnet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att bygga ut utbildningen av räddningstjänstpersonal och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra villkoren för deltidsbrandmän och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om möjligheten att etablera en nationell krisfond och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fullt ut införa möjligheten till statligt stöd för skogsbrandsbevakning och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förenkla Skatteverkets regler för insatspersonal och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av en nationell analys av dricksvattenförsörjningen och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra möjligheterna att driva mindre vattenkraftverk och tillkännager detta för regeringen.

14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att nästa inriktningsproposition för totalförsvaret ska inkludera förslag om hur frivilliga resurser med grund i krisberedskapen kan tas till vara i totalförsvaret och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om behovet av att tydliggöra ansvaret för informationssäkerhet och genomföra en bredare kampanj riktad till allmänheten och tillkännager detta för regeringen.

En robust och bred krisberedskap

Behovet av att stärka Sveriges civila beredskap har aktualiserats vid flera tillfällen de senaste åren. Det handlar om händelser som bland annat de omfattande skogsbränder som rasade somrarna 2014 och 2018 samt större elavbrott men även om återkommande översvämningar. Dessa händelser har exponerat svagheter i Sveriges krisberedskap. Det moderna samhällets sårbarhet och kriser av detta slag visar att konkreta åtgärder måste vidtas.

Krisberedskapen måste stärkas på bred front. Det krävs kompetens som inte bara är inriktad på att kunna hantera en viss sorts kris utan att ha en större beredskap. Räddningstjänsten är en central aktör i detta arbete. Därför är det av särskild vikt att Räddningstjänstutredningens förslag tas vidare av regeringen.

Sedan de omfattande skogsbränderna sommaren 2018 har en rad åtgärder vidtagits. I den M/KD-budget som antogs av riksdagen hösten 2018 ingick ett större tillskott till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) avsett att stärka arbetet med krisberedskap och civilt försvar. MSB har också själv bland annat ökat antalet skogsbrandsdepåer, tecknat avtal med privata helikopterentreprenörer och utvecklat förmågan till samverkan och ledning med andra aktörer.

På EU-nivå stärks civilskyddsmekanismen, RescEU, och tillförs ytterligare resurser. Civilskyddsmekanismen och den hjälp vi kunde få från andra EU-länder under skogsbränderna var mycket viktig för att kunna bekämpa de omfattande skogsbränderna sommaren 2018.

Skogsbrandsutredningen som presenterades i februari 2019 pekar dock på att det finns ytterligare brister som måste åtgärdas. Till stor del handlar det om att skapa relevant lagstiftning, tydlig ansvarsfördelning samt ensade processer och handlingsprogram.

Ett förslag som Moderaterna har lyft är att skapa ett nationellt säkerhetsråd direkt under statsministern. Förslaget fick också stöd av riksdagen och resulterade i en uppmaning till regeringen att stärka den nationella krisledningen genom att inrätta ett nationellt säkerhetsråd. Regeringens centrala krisledningsorganisation ska vara knutpunkt i frågor som rör rikets säkerhet i bred bemärkelse och se till att strategiska frågor som inte har en naturlig hemvist i ett enskilt fackdepartement identifieras och hanteras.

Vägen framåt handlar också om att förebygga kriser och se till att vara förberedd när krisen väl kommer. Det kräver bland annat en modern lagstiftning som möjliggör att krissituationer kan hanteras utan dröjsmål. Det innebär också att vi måste ha rätt resurser på rätt ställen – och en organisation för krishantering som är erfaren och kompetent.

Skapa en modell för snabbare och tydligare statlig krisledning

Den svenska modellen med självständiga och sinsemellan likställda myndigheter har många fördelar. Det kan dock försvåra snabba och resoluta ingripanden när en kris uppkommer som spänner över flera myndigheters ansvarsområden. Det kan i sådana situationer finnas anledning att ha en tydligare hierarki med en krisledande instans som har befogenhet att i ett krisläge styra över andra myndigheter.

En erfarenhet från den stora skogsbranden i Västmanland 2014 var att krisledningen blev mer strukturerad och metodisk efter statens övertagande då en ny samlad räddningsledning etablerades. Även den utredning som analyserade skogsbränderna sommaren 2018 pekar på snarlika brister i krisledningen.

Ett möjligt alternativ är att regeringen ges möjlighet att i en kris särskilt förordna om att en viss instans ska ges krisledande befogenhet och beslutsrätt över andra myndigheters resurser. Detta skulle kräva att Regeringskansliets förmåga att identifiera och följa kriser samt att agera i en kris förbättras. Även av andra skäl bör myndigheternas inbördes förhållanden i samband med kriser ses över, i syfte att skapa en effektivare modell för krishantering.

Det är kommunerna som har ansvaret för det lokala krisarbetet. De måste känna att det finns både stöd, ekonomiska och personella resurser och bra samverkan så att de kan fullgöra sina uppgifter. Staten bör ta ett större ansvar för det lokala krisarbetet och underlätta för kommunerna. Förutom att underlätta ekonomiskt för de utsatta kommunerna, måste länsstyrelsernas kompetens och resurser för krishantering stärkas. Moderaterna vill därför se över hur stödet för kommunerna kan stärkas.

Vidare behöver statens tillsyn stärkas. Det gäller resurser, kompetens och arbetsformer. Det innebär bland annat att länsstyrelserna bör prioritera tillsynsuppgifterna inom området skydd mot olyckor högre.

Regeringen har tillsatt en särskild utredare som ska analysera och föreslå en struktur för ansvar, ledning och samordning inom civilt försvar på central, regional och lokal nivå. Strukturen ska även stärka samhällets förmåga att hantera fredstida kriser. Förslagen ska enligt direktivet utgå från Försvarsberedningens rapport "Motståndskraft".

Satsning på nationell brandbekämpningsförmåga från luften

Sverige saknar till viss del egna ändamålsenliga civila resurser för att bekämpa bränder från luften. Det finns tio militära helikoptrar med den förmågan. Sjöfartsverket har vidare sju räddningshelikoptrar som skulle kunna utrustas med brandbekämpningsförmåga; idag används de dock endast för samordning och evakuering och inte i det aktiva släckningsarbetet.

Erfarenheterna från 2014 och 2018 visar att särskilt brandflyg är ett effektivt sätt att bekämpa skogsbränder. Sverige har fått snabbt och effektivt stöd genom EU:s krishanteringsmekanism. Vi anser dock att den nationella kapaciteten att bekämpa skogsbränder från luften måste förbättras.

Beredskapen när det gäller brandbekämpning från luften har förbättrats genom MSB:s helikopteravtal med privata aktörer, men myndigheten har även flaggat upp behovet av större flygande resurser. MSB har i sin analys av frågan (Ju2018/03972/SSK) föreslagit regeringen att Sverige bör leasa mindre vattenskopande flygplan från år 2020 och samtidigt utvärdera de långsiktiga behoven av att upphandla större vattenskopande flygplan.

Även Sjöfartsverket har gjort en genomlysning av hur myndigheten i ökad utsträckning skulle kunna bidra till brandbekämpning från luften. Sjöfartsverket har presenterat förslag till hur en sådan kapacitetsökning skulle kunna se ut, vilken påverkan det skulle få på myndighetens övriga uppdrag samt vilka kostnader som skulle vara förknippade med en utökad förmåga.

Regeringen bör ta de bedömningar som gjorts av MSB och andra relevanta aktörer vidare för att utveckla Sveriges förmåga till luftburen brandbekämpning.

Tydliggör Försvarmaktens roll i samband med civila kriser

Försvarmaktens stöd till det övriga samhället vid civila kriser regleras i ett antal författningar, varav den s.k. stödförordningen – förordningen (2002:375) om Försvarmaktens stöd till civil verksamhet – är mest central i sammanhanget.

Enligt stödförordningen får Försvarmakten lämna stöd till polisen, Kustbevakningen, Tullverket, andra statliga myndigheter samt kommuner och landsting. Under vissa förhållanden får stöd lämnas även till enskilda. Som allmänna förutsättningar för att Försvarmakten ska lämna stöd gäller att Försvarmakten ska ha resurser som är lämpliga för uppgiften och att det inte allvarligt hindrar dess ordinarie verksamhet.

I försvarets inriktningsproposition från 2004 (prop. 2004/05:5) slogs fast att Försvarmakten skulle kunna ge stöd till samhället, men att detta stöd inte får vara dimensionerande för resurserna. I den senaste inriktningspropositionen från 2015 upprepas detta: Därutöver ska Försvarmakten bistå det övriga samhället och andra myndigheter vid behov. Detta stöd ska ske inom ramen för Försvarmaktens befintliga förmåga och resurser. Stödet till samhället vid allvarliga olyckor och fredstida krissituationer ska inte vara dimensionerande för Försvarmakten.

Beslut om huruvida stöd ska lämnas tas av Försvarmakten själva/ÖB. En begäran om att Försvarmakten ska lämna stöd till civil verksamhet görs hos Högkvarteret. Beslut fattas sedan av ÖB eller av den inom Högkvarteret som ÖB bestämmer.

Vi vill att en tydligare skyldighet införs för Försvarmakten att bistå andra myndigheter i samband med civila kriser. Det kommer krävas att Försvarmakten tillförs mer resurser. Utvecklingen av skyddet mot olyckor och krisberedskapen bör gå hand i hand med utvecklingen av Försvarmakten eftersom det skulle innebära ökade möjligheter till ett effektivt utnyttjande av samhällets samlade resurser (jfr Skogsbrandsutredningens rapport s. 153). Det finns också anledning att överväga om regeringen bör ges möjlighet att i större utsträckning överpröva Försvarmaktens beslut att neka bistånd i samband med allvarliga civila kriser.

Försvarsberedningen konstaterar i sin slutrapport ”Värnkraft” från maj 2019 att givet nuvarande reglering finns det behov av att se över de rättsliga förutsättningarna för att

förbättra möjligheten till ett effektivare användande av Försvarsmaktens resurser vid stöd till samhället i fredstid.

Vi vill också att MSB och Kustbevakningen återigen blir myndigheter under Försvarsdepartementet istället för att sortera under Justitiedepartementet som de gjort sedan nuvarande regering tillträdde. Den nuvarande ordningen där Försvarsdepartementet blivit ett rent militärdepartement är inte ägnad att bidra till att Försvarsmakten tar ett större ansvar även för civila kriser.

Inför särskild lagstiftning om hanteringen av civila kriser

Reglerna i 13 kap. RF om krig och krigsfara ökar handlingsutrymmet för de högsta statsorganen i krig, krigsfara och sådana utomordentliga förhållanden som är föranledda av krig eller krigsfara så att de åtgärder som situationen kräver kan vidtas. För civila kriser finns inte motsvarande särskilda regleringar som ökar handlingsutrymmet för statsorganen.

Grundlagsutredningen lade i sitt betänkande från 2008 fram förslag om att i regeringsformen föra in särskilda regler om hur civila kriser ska kunna hanteras (SOU 2008:125 s. 521 f.). Behovet av sådan lagstiftning har bland annat påtalats av Tsunami-kommissionen (se SOU 2005:125 s. 308).

Förslagen i Grundlagsutredningen innebar bland annat att regeringens normgivningskompetens skulle kunna vara större i en nödsituation. Moderaterna vill ta upp frågan om sådana regler bör finnas till förnyad prövning.

Förstärk hemvärdet

Hemvärdet, som idag omfattar ca 21 000 personer, är en betydelsefull resurs för både Försvarsmakten och de civila myndigheterna i samband med en kris. De frivilliga försvarsorganisationerna har alla olika kompetenser och inriktning men deras gemensamma grund är ett engagemang för att stärka samhällets krisberedskapsförmåga.

Försvarsberedningen är i sin senaste rapport "Värnkraft" tydlig med att hemvärdets organisation bör utökas. Målsättningen i ett första steg bör vara en krigsorganisation om minst 25 000 hemvärdssoldater. Beredningen pekar också på hemvärdets viktiga roll i den fredstida krisberedskapen och möjligheten att vid större kriser kunna komplettera det frivilliga engagemanget med att hela hemvärdsförband kan ianspråkta.

Moderaterna vill på sikt öka hemvärdets numerär till 30 000 personer. Dessutom vill vi göra hemvärdet till en egen försvarsgren och ge hemvärdet bättre material. För att åstadkomma det krävs bland annat stöd för hemvärdets rekrytering.

Bygg ut utbildningen av räddningstjänstpersonal

Utbildningen av räddningstjänstpersonal sker främst genom MSB:s utbildningar. Dessa ges på olika nivåer. Utbildningsverksamheten som idag bedrivs av MSB är dock under-

finansierad och tillgodoser till följd av detta inte kommunernas behov av utbildning (SOU 2018:54).

Det är viktigt för svensk krisberedskap att utbildningar inom räddningstjänsten ges i en utsträckning som motsvarar kommunernas behov av utbildad personal. Moderaternas ambition är att skjuta till medel för att utöka möjligheterna att utbilda mer räddningstjänstpersonal.

Förbättra villkoren för deltidsbrandmän

Deltidsbrandman är en speciell anställning som bedrivs som extra arbete med beredskap vid sidan av en ordinarie anställning. Personalförsörjningen av deltidsbrandmän har under de senaste decennierna utvecklats till ett av svensk räddningstjänsts största problem.

För att förbättra villkoren för deltidsbrandmän vill vi därför att MSB ska få en särskild uppgift att stödja kommunerna i personalrekrytering av deltidsbrandmän. Vi vill också se över vissa regler som inte primärt är anpassade till en anställning som deltidsbrandman. Inte minst har arbetslöshetsförsäkringens utformning negativ påverkan på personalförsörjningen (SOU 2018:54). Vi vill därför se över om huvuddelen av arbete som deltidsbrandman kan undantas vid beräkning av arbetslöshetsersättning.

Etablera en nationell krisfond

Naturkatastrofer medför kännbara ekonomiska förluster för privatpersoner, näringsidkare och kommuner. Även i de fall då dessa förluster täcks av försäkringar kan det ta lång tid innan de som drabbats får sin ersättning. Och vissa skador ersätts överhuvudtaget inte.

Sverige har idag inte något regelverk för ekonomisk ersättning när katastrofsituationer väl har inträffat. Istället beslutar regeringen från fall till fall om extra stöd ska utgå.

En nationell krisfond skulle skapa bättre förutsättningar för ett mer förutsebart ersättningssystem som gynnar personer, näringsidkare och kommuner som drabbats extra hårt av naturkatastrofer. Det minskar också risken för att statens budget belastas med oförutsedda utgifter. Det skulle dessutom möjliggöra snabbare utbetalningar – vilket kan vara helt centralt för de som drabbats.

Vi vill därför se över förutsättningarna för att etablera en nationell krisfond och ett särskilt ersättningssystem för personer, näringsidkare och kommuner som drabbats särskilt hårt av en kris.

Återinför möjlighet till statligt stöd för skogsbrandsbevakning

Med regelbunden patrullering av skogsbrandsflyg finns möjligheter att upptäcka brandhärdar i ett tidigt skede. Det ökar förutsättningarna för att avvärja hotande skogsbränder snabbare, innan branden fått spridning.

Tidigare bidrog staten via dåvarande Räddningsverket med medel för att upprätthålla en skogsbrandsbevakning från luften över hela landet. Det byggde bland annat på frivilliga krafter – lokala flygklubbar som fick en rimlig ersättning från staten. Detta var en lösning som både innebar förhållandevis låga kostnader för staten och medförde att piloter fick den flygtid de behövde. Stödet till skogsbrandsövervakningen avskaffades dock 2003. Vissa länsstyrelser kanaliserar idag stöd för skogsbrandsbevakning från MSB, men detta gäller långt ifrån alla.

Vi vill se över möjligheten att staten fullt ut kan finansiera skogsbrandsbevakning som sköts av lokala flygklubbar.

Förenkla reglerna för insatspersonalen

Under sommarens skogsbränder rekryterades ett 100-tal personer av Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) från olika delar av landet för att arbeta med släckningsarbete vid brandområdena och gavs tillfälliga anställningsavtal. Enligt Skatteverkets regler ska kost, logi samt resor till och från tjänstestället förmånsbeskattas. Dessa regler tillämpades i fallet med de tillfälligt anställda brandmännen.

Resultatet av Skatteverkets regler blev att främst de frivilliga, men även MSB, drabbades av en orimlig administrativ börda när de skulle redovisa de förmåner de fått vid släckningsarbetet. I slutändan så påverkades de frivilliga inte negativt ekonomiskt, men det administrativa krångel som uppstod är inte rimligt för en grupp som gjort en mycket viktig samhällsinsats.

MSB har tidigare lyft frågan med Arbetsgivarverket att kunna anställa insatspersonal på hemorten istället för insatsorten och på så sätt göra hela insatsen till en tjänsteresa och därmed undvika mycket onödig administration. Vid detta tillfälle fick MSB nej på sin begäran.

Moderaterna vill att möjligheten för den tillfälligt anställda insatspersonalen att få undantag från Skatteverkets regler åter bör prövas och att regler som berör frivilligas insatser vid kriser ses över i syfte att underlätta engagemang och rekrytering.

Analys av dricksvattenförsörjningen

Vi ser runt om i Sverige låga grundvattennivåer, på sina håll långt under det normala för årstiden. Vid vattenbrist kan vi med fördel införa bevattningsförbud och spara på vattnet på olika sätt men ibland kan vattenbrist orsaka stora skador inom många områden såsom jordbruk, skogsbruk, dricksvattenproduktion, vattenkraft och för industrier med vattenbehov.

Vatten är en förutsättning för att få en bra livsmedelsförsörjning i Sverige. Livsmedelsverket ansvarar för den nationella samordningen när det gäller beredskapsplanering

avseende dricksvattenförsörjning. Kommunerna är ansvariga för dricksvattenförsörjningen och en del ligger långt fram i olika projekt såsom exempelvis avsaltningsanläggningen på Öland. Andra har längre att gå, och en del har löst problemet med att ha avtal med annan kommun om dricksvattenförsörjningen.

Ett problem vi ser med det är rent logistiskt. Det är en stor utmaning att tillhandahålla nödvatten till en kommuns alla invånare vad gäller transporter, personal med mera. I slutändan kan problem med dricksvattenförsörjningen leda till stora kriser och hamna på ett såväl regionalt som nationellt större ansvar. Dagens problematik med vattenbrist visar på behovet av både kortsiktiga/tillfälliga och långsiktiga vattenfördröjande åtgärder.

För att kommunen ska kunna säkerställa tillgången till dricksvatten vid höjd beredskap och krig måste planeringen och logistiken kring dricksvattenförsörjningen stärkas hos kommunerna. Förutom att inventera och säkerställa möjligheter till reservvattentäkter och vattenkraftverk kan det också finnas behov av att utöka lagerhållning av kemikalier och reservdelar samt säkra tillgången på reservkraft för att säkerställa nödvattenförsörjningen.

Olika metoder för att upprätthålla försörjning av dricksvatten i de fall transportmöjligheterna begränsas måste identifieras. Då grundvattennivåerna redan är låga på många håll i landet är detta också viktigt under fredstid. Kommunerna behöver planera för en prioritering av dricksvattenförsörjningen på den lokala nivån utifrån geografiska och faktiska förhållanden i den egna kommunen.

SGU har fått förstärkta resurser för att bistå kommuner och län med fördjupade kartläggningar av grundvattenresurser i särskilt utsatta regioner. Problemet är att grundvattennivåerna är låga i nästan hela landet. Vi anser att det krävs en nationell analys av situationen och kommunernas planering inför framtiden.

Stöd småskaliga vattenkraftverk

Runt om i Sverige har vi vattenverk, stora som små. De är beroende av el och vid ett avbrott i elförsörjningen behöver det finnas reservkraft och tillgång till drivmedel. Många lantbrukare har idag småskaliga vattenkraftverk för att kunna hålla driften av gården igång. De har också oftast reservkraft och drivmedel.

Vattenkraft har många fördelar. Den är förnybar, bidrar till liten klimatpåverkan i våra nordliga ekosystem och kan fungera som reservkraft för andra mindre reglerbara elproduktionsslag. Inte minst ur ett totalförsvarsperspektiv är det viktigt att kunna ha fler mindre vattenkraftverk för att säkra både elförsörjningen och livsmedelsförsörjningen.

Flera småskaliga vattenkraftverk har fått stängas ner med hänvisning till EU:s ramdirektiv för vatten. Vattendirektivet innehåller inte något allmänt förbud för småskaliga vattenkraftverk eller vattenkraft. Däremot sägs det att en del småskaliga vattenkraftverk har en negativ inverkan på vattenkvaliteten och den biologiska mångfalden i floderna. Direktivet kräver att denna påverkan undersöks. Om den negativa påverkan är betydande behöver inte kraftverket stängas, men anpassningsåtgärder måste vidtas för att kompensera för denna påverkan.

Därför måste möjligheterna att få stöd till att driva mindre vattenkraftverk med reglerbar förmåga öka och inte förbjudas med hänvisning till EU:s ramdirektiv för vatten.

Ta vara på frivilliga resurser

Att försvara Sverige mot yttre hot kräver en professionell kärna och ett folkligt djup. Frivilliga är med och bär upp krisberedskapen och det civila försvaret. Vi behöver både militärt försvar och civilt försvar, och vi behöver både yrkeskunnande och frivilliga krafter. De frivilliga försvarsorganisationerna fyller en betydande roll för den civila delen av totalförsvaret. Det finns också frivilliga som inte vill lägga ner all sin tid på detta utan kunna vara en extra kraft när det väl gäller, exempelvis vid bränder, större elavbrott, översvämningar eller annat.

Sverige måste kunna ta vara på frivilligheten. Goda exempel finns såsom de frivilliga resursgrupperna och det lokala initiativet Förstärkt medmänniska. I den proposition om totalförsvaret som regeringen har aviserat till hösten 2020 bör det finnas med förslag på att frivilliga resurser med grund i krisberedskapen kan tas till vara i totalförsvaret.

Kampanj för ökad vaksamhet hos allmänheten

Den svenska klassiska vaksamhetskampanjen ”En svensk tigers” syfte var att mana den svenska allmänheten till tystnad om allt som kunde skada Sverige, som vid tiden för kampanjen var omgivet av krigförande och ockuperade länder i andra världskrigets Europa. Kampanjen ska ses i sin tid men har även relevans idag.

I dagens globaliserade, uppkopplade och informationsdelande värld finns det skäl att fundera på hur, till vem och vad jag som medborgare delar information om. Myndigheter, organisationer och företag jobbar ständigt och i växande omfattning med denna fråga. Men även som privatperson finns det relevans att fundera kring dessa frågeställningar. Kunskapen hos många är idag god men inte alltid anpassad till dig som enskild medborgare utan mera utifrån din anställning på en arbetsplats. Därför finns det skäl till att lyfta frågan om informationssäkerhet i mera allmänna termer. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap bedriver idag en kampanj som heter ”Tänk säkert” som syftar till att medvetandegöra människor om behovet av informations- och it-säkerhet.

Sverige är på väg att få en ny myndighet för psykologiskt försvar och även ett cybercentrum som kommer att arbeta med frågorna i samverkan med relevanta aktörer. Det är därför tid att också se över vilka gränsdragningar som behöver göras och också vilka uppgifter som ska lösas. En sådan uppgift bör vara att ta fram och genomföra en

bredare informationskampanj till allmänheten gällande informationssäkerhet – ”En svensk tiger” i modern tappning.

Beatrice Ask (M)

Jan R Andersson (M)

Alexandra Anstrell (M)

Jörgen Berglund (M)

Lars Püiss (M)